

ความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา

พัชรินทร์ คัสเตศรี

สาขาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว

โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยพะเยา

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา 2) เพื่อเปรียบเทียบความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยาจำแนกตามเพศ ระดับชั้น ความพึงพอใจของรายรับที่ได้จากครอบครัว และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รูปแบบการวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบเชิงสำรวจ พื้นที่วิจัย คือ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยากลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยาปีการศึกษา 2566 จำนวน 553 คน ใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี แบบสอบถามเรื่อง “ความสุขในการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา” โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1) เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านส่วนตัว มีจำนวน 31 ข้อ ตอนที่ 2) เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านครอบครัว มีจำนวน 11 ข้อ และตอนที่ 3) เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านสถานศึกษา มีจำนวน 22 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาระดับความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยานักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา มีความสุขในการเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$) 2) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยาที่มีความสุขในการเรียน ที่ไม่แตกต่างกันประกอบไปด้วย เพศ ระดับชั้น จึงไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ ส่วนความสุขในการเรียนแตกต่างกันประกอบไปด้วย ความพึงพอใจของรายรับที่ได้จากครอบครัว และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

คำสำคัญ: ความสุขในการเรียน, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา, โรงเรียนสาธิต, มหาวิทยาลัยพะเยา

Happiness in Learning of High School Students at a University

Demonstration School, University of Prayao

Patcharin Katsatasri

Department of Educational Psychology and Guidance

Demonstration School, University of Prayao

Abstract

This research article aims to achieve the following objectives: 1) To study the level of learning happiness in high school students at Demonstration School, University of Prayao. 2) To compare the learning happiness of high school students at Demonstration School, University

of Phayao, classified by gender, grade level, sufficiency of family income, and academic achievement. This research model is exploratory research. The area is the Demonstration School, University of Phayao. The target group used the purposive sampling method with 553 samples from high school students at the Demonstration School, University of Phayao, in the academic year 2023. The questionnaire is divided into three parts, as follows: Part 1) personal factors with 31 questions, Part 2) family factors with 11 questions, and Part 3) school factors with 22 questions. Analyze data using means, standard deviations, and percentages.

The research findings are as follows: 1) The results of the study found that the level of learning happiness in high school students at a certain university-affiliated school at the University of Phayao is high level ($\bar{X}$ = 3.90). 2) comparative analysis of differences in learning happiness among high school students at the same university-affiliated school in University of Phayao revealed that there was no significant difference in happiness in learning based on gender and grade level. Therefore, it does not correspond to the hypothesis set by the researchers. However, there was a significant difference in happiness in learning based on sufficiency family income and academic achievement were statistically significance at .05 level.

Keyword: Happiness in learning, High school students, Demonstration School, University of Phayao

บทนำ

การสร้างความสุขให้กับนักเรียนเป็นเรื่องสำคัญ เนื่องจากเราสามารถเชื่อมโยงกับสิ่งต่างๆ ได้ หากทำทุกอย่างควบคู่ไปกับความสุขก็จะสามารถทำสิ่งนั้นได้ดีขึ้น จึงกล่าวได้ว่าความสุขเป็นแรงจูงใจที่มีพลังมากที่สุด และการที่นักเรียนจะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขควรเริ่มจากการมีความสุขในการเรียน ทั้งนี้ เนื่องจากการดำรงชีวิตของนักเรียนส่วนใหญ่จะใช้เวลาอยู่ในสถานศึกษา กานต์ฤทัย ชลวิทย์ (Chollawit, 2014) อีกทั้งในสังคมปัจจุบันยังเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าชีวิตในช่วงวัยรุ่นมีความสำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย เนื่องจากวัยรุ่นที่เป็นนักศึกษาตอนปลายนั้นอยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต โดยผลลัพธ์จากพฤติกรรมในวัยนี้ จะมีผลต่อบุคคลในระยะยาวต่อเนื่องไปจนถึงช่วงวัยอื่นอีกทั้งในช่วงวัยนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาในแทบทุกด้านไม่ว่าจะเป็นร่างกายอารมณ์สังคมและสติปัญญาทำให้เด็กวัยรุ่น จำเป็นต้องปรับตัวการเปลี่ยนแปลงพัฒนาการทางด้านต่างๆ ของตนเองอย่างเข้มข้น เป็นเหตุให้วัยรุ่นเป็นวัยที่ค่อนข้างละเอียดอ่อนเพราะหากดำเนินชีวิตผิดพลาดหรือปรับตัวไม่ถูกต้องจะกลายเป็นวัยรุ่นที่มีปัญหา และเนื่องจากวัยรุ่นนี้เต็มไปด้วยปัญหานั้น จึงอาจเป็นการยากที่พวกเขาจะมีความสุขได้ ซึ่งการไม่มีความสุขของวัยรุ่นจะแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมได้หลายรูปแบบเช่น อารมณ์ไม่มั่นคงเปลี่ยนใจง่ายปัญหาความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศปัญหาการแสวงหาอุดมการณ์ของวัยรุ่นปัญหาการเลือกอาชีพปัญหาช่องว่างระหว่างวัย นอกจากนี้ปัญหาหนึ่งที่เกิดขึ้นในสังคมเมืองวัยรุ่นนั้นก็คือ ปัญหาเร่ร่อนซึ่งเป็นปัญหาที่เด็กถูกระงับและผลักดันให้พฤติกรรมเหมือนผู้ใหญ่ ถูกเร่งรัดให้พัฒนา คาดหวังให้เกิดความเข้มแข็ง และต้องแข่งขันกันตลอดเวลา ต้องประสบความสำเร็จในด้านต่างๆ และมีวิชาชีพอย่างรวดเร็ว กรกฎ ศรีปลั่ง (Sriplang, 2015) ในทางจิตวิทยานั้น ความสุขเป็นปัจจัยที่นักจิตวิทยาแนวบวก (Positive Psychology) สนใจที่จะศึกษา เพราะความสุขเปรียบเสมือนตัวแปรใหญ่ที่ครอบคลุม ทั้งการมองในโลกแง่ดีความพึงพอใจในชีวิต และการมีอารมณ์ทางบวก รวมทั้งความสุขยังเป็นตัวแปรที่ขับเคลื่อนการใช้ชีวิตของบุคคลและเป็นตัวชี้วัดความเจริญของ

ประเทศในคราวเดียวกันอีกด้วย ดังนั้นความสุขจึงมีความสำคัญต่อทั้งบุคคลและสังคม ชลลดา วาดนัม (Wadnim, 2010) มีผู้สร้างแนวคิดต่างๆ ที่เกี่ยวกับความสุขไว้มากมายหลากหลายแนวคิดและแนวคิดหนึ่งเกี่ยวกับความสุขที่น่าสนใจก็คือ แนวคิดของ (David G. Myers) นฤมล รัตนไพจิตร (Rattanapaichit, 2015) ที่แบ่งความสุขเป็นสององค์ประกอบด้วยกันได้แก่ความภาคภูมิใจในตนเอง การรับรู้ถึงการควบคุมของชีวิตตนเองได้ การมองโลกในแง่ดี และการรับรู้ถึงการเข้าสังคม

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยาได้มีแนวทางปฏิบัติตามแนวทางของ หลักสูตรแกนกลางหลักสูตรขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรพัฒนาผู้เรียนสำนักมาตรฐานอุดมศึกษา มีจุดเด่นที่สำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญามีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ โดยกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน (Office of the Basic Education Commission, 2008) 1) มีคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าในตนเองมีวินัย และปฏิบัติตามตามหลักธรรมของพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 2) มีความรู้ อันเป็นสากลและมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ไขปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต 3) มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย 4) มีความรักชาติมีจิตสำนึกในการเป็นพลเมืองไทยและพลโลกยึดมั่นในวิถีชีวิต และปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข 4) มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมมีจิตสาธารณะ ที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข นอกจากนี้ โรงเรียนสาธิตแห่งหนึ่งในภาคเหนือ ได้มีการจัดกิจกรรมวิชาการ มากมายให้กับนักเรียนได้เข้าร่วม เช่น การประกวดแข่งขันหุ่นยนต์ การประกวดโครงงานวิจัยสัปดาห์วิทยาศาสตร์ โดยสอดแทรกสาระในรายวิชาที่สอดคล้องอีกด้วย โดยกิจกรรมเหล่านี้เน้นเป็นการกระตุ้นและส่งเสริมนักเรียนในด้านการเรียนซึ่งสามารถส่งผลไปสู่ความสุขในการเรียนได้ และจากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้ดูแลหน่วยงานของงานแนะแนวของโรงเรียนสาธิตแห่งหนึ่งในภาคเหนือที่เกี่ยวข้อง กล่าวว่าจากการที่โรงเรียนเน้นด้านการศึกษาริเียนตอบเป็นพิเศษจึงส่งผลต่อนักเรียนทำให้นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการที่จะเข้าศึกษา ตามมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงโดยเฉพาะมหาวิทยาลัยรัฐบาล อีกทั้งยังมีนักเรียนจำนวนมาก ที่มาเข้ารับคำปรึกษาในหน่วยงานแนะแนวเกี่ยวกับปัญหาในด้านต่างๆ อีกทั้งยังมีการแข่งขันสูงประกอบกับเด็กที่มีความคาดหวังมากหากไม่ได้เกรดตามที่ตนคาดหวังไว้ก็จะเกิดความเครียดความวิตกกังวลต่างๆ ตามมาอีกทั้งยังมีความกดดันจากผู้ปกครองที่อยากให้ลูกเรียนตามที่ผู้ปกครองต้องการ ทำให้เกิดปัญหาภายในครอบครัวตามมา โดยเฉพาะ เด็กนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจะเข้ามารับคำปรึกษามากเป็นพิเศษ เนื่องจากอยู่ในช่วงเตรียมตัวเข้าสู่มหาวิทยาลัย ยังไม่มั่นใจว่าตนเองจะมีที่เรียนต่อหรือไม่อีกทั้งยังกังวลอีกว่าจะได้มหาวิทยาลัยที่เขาต้องการหรือไม่

จากข้อมูลที่ได้กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาระดับความสุขในการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยารวมถึงการเปรียบเทียบระดับความสุขในการเรียนของระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตแห่งหนึ่งในภาคเหนือ ที่มีเพศระดับชั้นความเพียงพอของรายรับ ที่ได้จากครอบครัวสถานภาพสมรสของบิดามารดาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน จะมีระดับความสุขในการเรียนแตกต่างกันหรือไม่ซึ่งผลที่ได้จะเป็นแนวทางในการเสริมสร้างความสุข ในการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภาคเหนือต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา
2. เพื่อเปรียบเทียบความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา

จำแนกตามเพศ ระดับชั้น ความพึงพอใจของรายรับที่ได้จากครอบครัว และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ระเบียบวิธีวิจัย

1. การรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1.1) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามเรื่อง “ความสุขในการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา” ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสุขในการเรียน โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านส่วนตัว ประกอบด้วย เพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพึงพอใจของรายรับที่ได้จากครอบครัว แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทักษะการตัดสินใจในการเรียน การปรับตัวในโรงเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อน แบบสอบถามในส่วนแรกนี้มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) สำหรับแบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านครอบครัว ประกอบด้วย อาชีพของผู้ปกครอง สถานภาพสมรสของบิดามารดา รายได้ของครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว แบบสอบถามในส่วนแรกนี้มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านสถานศึกษา ประกอบด้วย คุณลักษณะครูที่ปรึกษา คุณภาพการสอน ลักษณะของเนื้อหาวิชา ความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน สำหรับแบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

1.2) เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามและการแปลความหมายของคะแนนที่กำหนดไว้ แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสถานศึกษา มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert, 1932) แต่ละด้านได้ข้อคำถามด้านละ 5-10 ข้อ โดยกำหนดคะแนน ดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 4 คะแนน หมายถึง เห็นด้วย
- 3 คะแนน หมายถึง ไม่แน่ใจ
- 2 คะแนน หมายถึง ไม่เห็นด้วย
- 1 คะแนน หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบคำถามเพียง 1 ตัวเลือก ทั้งนี้ข้อความที่แสดงความสุขในการเรียน จะให้คะแนน 1 ถึง 5 สำหรับคำตอบที่น้อยที่สุดจนถึงมากที่สุดตามลำดับ

เกณฑ์ในการประเมินระดับค่าคะแนนเฉลี่ยของความสุขในการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตแห่งหนึ่งในภาคเหนือ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการแบ่งระดับคะแนนเฉลี่ย ของ (Best, 1977) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความสุขในการเรียนในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความสุขในการเรียนในปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความสุขในการเรียนในปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความสุขในการเรียนในน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความสุขในการเรียนในน้อยที่สุด

2. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

2.1) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) หรือความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามที่เขียนขึ้นในแบบสอบถามกับนิยามศัพท์เฉพาะที่กำหนดไว้ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้องของข้อรายการกับองค์ประกอบที่มุ่งวัดแต่ละด้านหรือตัวแปรจากนั้น

2.2) นำผลการประเมินไปคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence) เกณฑ์ในการคัดเลือกข้อคำถามพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ที่มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ .80 ในกรณีที่ข้อคำถามใดที่ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มีความเห็นว่าไม่ใช่ข้อรายการวัดตัวแปรนั้นๆ หรือไม่แน่ใจให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อปรับปรุงข้อคำถามสำหรับการนำไปทดลองใช้ต่อไป ผลการตรวจสอบ พบว่าข้อรายการของแบบสอบถามมีค่า IOC เท่ากับ 1 มีจำนวน 60 ข้อ และมีค่า IOC เท่ากับ .80 มีจำนวน 7 ข้อ

2.3) การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination power) และความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

2.3.1) นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน และนำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และนำมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ

2.3.2) นำแบบสอบถามที่มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อยอมรับได้มาหาความเชื่อมั่นโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

4) ผู้วิจัยพิจารณาทบทวนข้อคำถามอีกครั้งก่อนนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามกำหนดระยะเวลาที่กำหนดเรียบร้อยแล้วนำข้อมูลที่จัดเก็บและรวบรวมได้มาวิเคราะห์ ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ระดับความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยาปีการศึกษา 2566 โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความสุขในการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา โดยใช้สถิติ t-test โดยจำแนกตามเพศ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยาปีการศึกษา 2566 จำแนกตามระดับชั้น ความพึงพอใจของรายรับที่ได้จากครอบครัว และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว F-test (One-Way ANOVA) และหากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe' และ LSD

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาเรื่อง ความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตแห่งหนึ่งในภาคเหนือ ผู้ศึกษาเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้ 1. สรุประดับความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา 2. สรุปการเปรียบเทียบความสุขใน

การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยาจำแนกตาม เพศ ระดับชั้น ความพึงพอใจของรายรับที่ได้จากครอบครัว และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แสดงข้อมูลดังตารางต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ระดับความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยาปีการศึกษา 2566 โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตารางที่ 1 สรุปการเปรียบเทียบระดับความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยาได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสถานศึกษา โดยรวม

ความสุขในการเรียน	($\bar{X}$)	S.D.	ค่าระดับ	อันดับที่
ปัจจัยด้านส่วนตัว				
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	3.70	.07	มาก	8
ทัศนคติในสั้ยในการเรียน	3.59	.09	มาก	10
การปรับตัวในโรงเรียน	3.73	.07	มาก	7
ความสัมพันธ์กับเพื่อน	4.03	.05	มาก	3
ปัจจัยด้านครอบครัว				
การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง	4.43	.07	มาก	1
ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว	4.18	.10	มาก	2
ปัจจัยด้านสถานศึกษา				
คุณลักษณะครูที่ปรึกษา	3.63	.07	ปาน	9
คุณภาพการสอน	3.92	.04	กลาง	4
ลักษณะของเนื้อหาวิชา	3.87	.04	มาก	6
ความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน	3.91	.02	มาก	5
รวม	3.90	.02	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนสาธิตแห่งหนึ่งในภาคเหนือ มีความสุขในการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.90) เมื่อพิจารณาความสุขในการเรียนทั้ง 3 ด้าน ที่ประกอบไปด้วยความสุขในการเรียนทั้ง 10 ข้อรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากและปานกลางโดยเรียงลำดับจาก ค่าเฉลี่ยมากไปน้อยได้ดังนี้อันดับที่ 1 ความสุขในการเรียนการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.43) อันดับที่ 2 ความสุขในการเรียนความสัมพันธ์ภายในครอบครัว อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.18) อันดับที่ 3 ความสุขในการเรียนความสัมพันธ์กับเพื่อน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.03)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความสุขในการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา โดยใช้สถิติ t-test โดยจำแนกตามเพศ

ตารางที่ 2 สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสุขในการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนสาธิตแห่งหนึ่งในภาคเหนือ โดยใช้สถิติ t-test โดยจำแนกตามเพศ

ปัจจัยความสุขในการเรียน	เพศชาย (N= 239)		เพศหญิง(N= 314)		t	Sig.
	($\bar{X}$)	S.D.	($\bar{X}$)	S.D.		
ปัจจัยด้านส่วนตัว	3.65	.57	3.65	.46	.055	.956
ปัจจัยด้านครอบครัว	3.97	.56	3.98	.50	.067	.947
ปัจจัยด้านสถานศึกษา	3.93	.72	3.90	.59	.702	.483

รวม	3.81	.54	3.80	.43	.366	.715*
-----	------	-----	------	-----	------	-------

จากตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบความสุขในการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยาพบว่า นักเรียนเพศชายและนักเรียนเพศหญิงของนักเรียนมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยามีความสุขในการเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยาปีการศึกษา 2566 จำแนกตามระดับชั้น ความพึงพอใจของรายรับที่ได้จากครอบครัว และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว F-test (One-Way ANOVA) และหากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe' และ LSD

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าระดับ และอันดับที่ของความสุขในการเรียน โดยรวมของกลุ่มประชากรนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนสาธิตแห่งหนึ่งในภาคเหนือ โดยจำแนกตามระดับชั้น

ระดับชั้น	n	($\bar{X}$)	S.D.	ค่าระดับ	อันดับที่
มัธยมศึกษาปีที่ 1	79	3.88	.40	มาก	2
มัธยมศึกษาปีที่ 2	47	3.96	.63	มาก	1
มัธยมศึกษาปีที่ 3	96	3.83	.53	มาก	3
มัธยมศึกษาปีที่ 4	136	3.73	.47	มาก	6
มัธยมศึกษาปีที่ 5	126	3.76	.43	มาก	5
มัธยมศึกษาปีที่ 6	71	3.78	.48	มาก	4
รวม	553	3.80	.48	มาก	

จากตารางที่ 3 พบว่ากลุ่มประชากรนักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกันมีความสุขในการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.80$)

เมื่อพิจารณาความสุขในการเรียนโดยรวม ตามระดับชั้นโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย พบว่า กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ความสุขในการเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.96$) รองลงมา กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ความสุขในการเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.88$) และกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ความสุขในการเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.83$) ส่วนกลุ่มมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ความสุขในการเรียนไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความสุขในการเรียนโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา โดยจำแนกตามระดับชั้นโดยใช้ F-test หรือ One-Way ANOVA

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.56	5	.517	2.195	.053*
ภายในกลุ่ม	128.835	547	.236		
รวม	131.420	552			

จากตารางที่ 4 พบว่านักเรียนมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา ที่มีระดับชั้นต่างกัน ได้แก่ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 มีความสุขในการเรียนโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของความสุขในการเรียนโดยรวมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนสาธิตแห่งหนึ่งในภาคเหนือ โดยจำแนกตามความพึงพอใจของรายรับที่ได้จากครอบครัว

ความพึงพอใจของรายรับ ที่ได้จากครอบครัว	(J) ACH	ความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
พอใช้จ่ายและเหลือเก็บ	พอใช้จ่ายแต่ไม่เหลือเก็บ	.21*	.04	.00
	ไม่พอใช้จ่าย	.38*	.15	.04
พอใช้จ่ายแต่ไม่เหลือเก็บ	ไม่พอใช้จ่าย	.17	.15	.53

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความสุขในการเรียนโดยรวมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนสาธิตแห่งหนึ่งในภาคเหนือ โดยจำแนกตามความพึงพอใจของรายรับที่ได้จากครอบครัวพบว่า นักเรียนที่มีความพึงพอใจของรายรับที่ได้จากครอบครัวที่ต่างกัน ได้แก่ พอใช้จ่ายและเหลือเก็บ และพอใช้จ่ายแต่ไม่เหลือเก็บ มีความสุขในการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีพอใช้จ่ายและเหลือเก็บ มีความสุขในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ไม่พอใช้จ่าย ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 6 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของความสุขในการเรียนโดยรวมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนสาธิตแห่งหนึ่งในภาคเหนือ โดยจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	(J) ACH	ความแตกต่างของ ค่าเฉลี่ย	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐาน	Sig.
นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย น้อยกว่า 2.51	2.51 - 3.00	.08	.24	.98
	3.01 - 3.50	.01	.24	1.00
	3.51 - 4.00	-.13	.24	.96
นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 2.51 - 3.00	3.01 - 3.50	-.07	.07	.76
	3.51 - 4.00	-.22*	.06	.01
นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 3.01 - 3.50	3.51 - 4.00	-.14*	.04	.02

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 6 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของความสุขในการเรียนโดยรวมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนสาธิตแห่งหนึ่งในภาคเหนือ โดยจำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกัน ได้แก่ น้อยกว่า 2.51 และ 3.01-3.50 มีความสุขในการเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.51-4.00 มีความสุขในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยกว่า 2.51 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า 1) ผลการศึกษาระดับความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยามีความสุขในการเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.90) 2) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยาที่มีความสุขในการเรียน ที่ไม่แตกต่างกันประกอบไปด้วย เพศ ระดับชั้น จึงไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ ส่วนความสุขในการเรียนแตกต่างกันประกอบไปด้วย ความเพียงพอของรายรับที่ได้จากครอบครัว ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 จึงสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้

สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษาความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา สามารถมาอภิปรายตามสมมติฐานของการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาระดับความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา สามารถอภิปรายได้ ดังนี้

ผลการศึกษาความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยามีความสุขในการเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.90) เนื่องจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภาคเหนือมีการตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนเป็นอย่างมากโดยจะเห็นได้จากการจัดกิจกรรมนอกห้องเรียน ทางวิชาการต่างๆ มากมายให้นักเรียนได้เข้าร่วมตามความถนัดและความสนใจ เช่น วันภาษาไทยแห่งชาติ สัปดาห์วิทยาศาสตร์ การนำเสนอโครงการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ในระดับโรงเรียนรวมถึงต่างประเทศ โดยภายในงานจะมีการแสดงและกิจกรรมต่างๆ ที่สอดคล้องกับรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับวิชานั้น ๆ ลักษณะของกิจกรรมจะมีหลากหลายรูปแบบ เช่น การแสดงละคร การจัดนิทรรศการให้ความรู้ กิจกรรมไปทัศนศึกษาตามสถานที่ต่างๆ และกิจกรรมนันทนาการสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้อย่างมีความสุขทฤษฎีที่ 3 เปิดประตูสู่ธรรมชาติ (naturalization) ของกิตติวดี บุญเชื้อ (Boonsue, 1997) กล่าวว่า การเรียนเฉพาะในห้องเรียนอาจจะรู้สึกอึดอัดและคับแคบ นักเรียนจะมีความรู้สึกสดชื่นและมีชีวิตชีวาขึ้น หากได้มีการออกไปนอกห้องเรียน บทเรียนในห้องเรียน แม้จะสนุกสนานและได้ความรู้เพียงใด แต่การเปิดโอกาสให้นักเรียนออกไปนอกห้องเรียน จะช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้สึกเสรี ไม่กดดันเป็นธรรมชาติมากขึ้น และสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับ องค์ประกอบของการเรียนรู้มีความสุขของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (Office of the National Education Commission, 1997) กล่าวว่า บทเรียนที่สนุกแปลกใหม่ช่วยให้คิดตามเข้าใจให้อยากค้นหาเพิ่มเติมความรู้ในสิ่งที่ตนเองสนใจ รู้จักคิดและพัฒนาความคิดจากความรู้ที่มีอยู่ให้ขยายไปสู่ความรู้ใหม่เกิด ความอยากรู้อยากเห็นอยากทดลอง เพื่อหาความจริงเกิดความตื่นตัวในการเรียนรู้รักการเรียนมีระบบในการเรียนและเห็นประโยชน์ของการเรียนที่ไม่ได้จากดูอยู่แต่ในห้องเรียนเท่านั้น โดยในข้อคำถามปัจจัยด้านข้อมูลส่วนตัว ในส่วนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ข้อที่ 6 นักเรียนมีความรู้สึกภาคภูมิใจในผลงาน ที่ได้นำเสนอและได้รับการยกย่อง นักเรียนมีความสุขในการเรียนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.70) แสดงให้เห็นว่านักเรียนรับรู้ถึงกิจกรรมต่างๆ ที่โรงเรียนได้จัดและมีการเข้าร่วมเป็นอย่างดี อีกทั้งยังพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยานั้นได้รับรางวัลทางวิชาการมากมาย เช่น นักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกเพื่อเข้าค่ายโอลิมปิกวิชาการและค่ายดาราศาสตร์โอลิมปิก ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายค่าย 2 ปีการศึกษา 2565 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โครงการ รวม. ได้รับรางวัล Junior Young Rising Stars of Science Award 2022 จำนวน 3 โครงการ และนักเรียนที่ได้รับรางวัลผู้สอบคะแนนสูงสุด อันดับที่ 1 โครงการทดสอบ

แข่งขันวัดความสามารถทางวิชาการ วิชาคณิตศาสตร์ (Top Test Center) ครั้งที่ 41 สามารถนำไปสู่การเกิดความรู้สึกรักที่ตรึงถึงนักเรียนมีความรู้สึกรักภาคภูมิใจในผลงานที่ได้นำเสนอและได้รับการยกย่อง

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยาจำแนกตามเพศ ระดับชั้น ความเพียงพอของรายรับที่ได้จากครอบครัว และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สามารถอภิปรายผลตามสมมติฐานการวิจัยได้ ดังนี้

2.1 ที่มีเพศต่างกันมีความสุขในการเรียนไม่แตกต่างกัน จึงสอดคล้องกับสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ หากเรียงลำดับ ความสุขในการเรียนโดยรวมตามเพศที่มีความสุขในการเรียนตามลำดับค่าเฉลี่ยจะได้ดังต่อไปนี้ คือ ในปัจจัยด้านส่วนตัว พบว่านักเรียนเพศชายและนักเรียนเพศหญิง ($\bar{X}$ = 3.65) เท่ากัน ปัจจัยด้านครอบครัว พบว่า นักเรียนเพศหญิง ($\bar{X}$ = 3.98) และนักเรียนเพศชาย ($\bar{X}$ = 3.97) และปัจจัยด้านสถานศึกษา พบว่า นักเรียนเพศชาย ($\bar{X}$ = 3.93) และนักเรียนเพศหญิง ($\bar{X}$ = 3.90) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเพศจะต่างกันแต่ด้วยอายุที่ใกล้เคียงกันทำให้ยังอยู่ในช่วงวัยรุ่น จึงส่งผลทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยาทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความสุขในการเรียนไม่แตกต่างกันนักเรียน อีกทั้งกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยา A ได้เปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าร่วมเช่นเดียวกันโดยไม่แบ่งแยกเพศ จึงทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภาคเหนือทุกเพศที่อยู่ในช่วงวัยรุ่น สามารถเข้าร่วมกิจกรรมที่ส่งเสริมความสุขในการเรียนได้เช่นเดียวกัน รวมถึงนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภาคเหนือยังเป็นโรงเรียนที่มีหน่วยงานแนะแนวมีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมากในด้านการสร้างความสุขในการเรียน โดยมีการเตรียมความพร้อมในด้านการศึกษาริเริ่มต่อ และคอยให้คำปรึกษากับนักเรียนทุกระดับชั้นเช่นเดียวกันจึงส่งผลให้เกิดความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตแห่งหนึ่งในภาคเหนือ ไม่แตกต่างกัน จึงสอดคล้องกับงานวิจัยของวรรัตน์ กัจฉมาภรณ์ (Katchamaporn, et al., 2007) ได้ศึกษาระดับความสุขและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน จังหวัดขอนแก่น พบว่า นักเรียนที่มีเพศแตกต่างกันมีความสุขไม่แตกต่างกัน

2.2 ที่มีระดับชั้นต่างกันมีความสุขในการเรียนไม่แตกต่างกัน จึงสอดคล้องกับสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ พบว่า กลุ่มประชากรนักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกันมีความสุขในการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.80) หากเรียงลำดับเมื่อพิจารณาความสุขในการเรียนโดยรวม ตามระดับชั้นโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย พบว่ากลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ความสุขในการเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.96) รองลงมา กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ความสุขในการเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.88) และกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ความสุขในการเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.83) ส่วนกลุ่มมัธยมปีที่ 4-6 ความสุขในการเรียนไม่แตกต่างกัน เนื่องจากผู้วิจัยพิจารณาว่าแม้ระดับชั้นจะแตกต่างกัน แต่ด้วยอายุใกล้เคียงกัน ทำให้ยังอยู่ในช่วงวัยเดียวกันพิจารณาตามระดับชั้นนักเรียนแต่ละระดับชั้นมีการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อน อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของครอบครัว การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง คุณลักษณะครูที่ปรึกษา คุณภาพการสอน ลักษณะของเนื้อหาวิชาต่างๆ ของครูผู้สอน และมีความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียนและครูผู้สอนได้ใกล้เคียงกัน อีกทั้งกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นในโรงเรียน ได้เปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าร่วมเช่นเดียวกันโดยไม่แบ่งแยก หรือจำกัดระดับชั้น จึงทำให้นักเรียน เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมความสุขในการเรียนได้เช่นเดียวกันแต่ด้วยจำนวนกลุ่มนักเรียนแต่ละระดับชั้นที่มีจำนวนไม่เท่ากันจึงทำให้เกิดความแตกต่าง จึงสอดคล้องกับงานวิจัยของ (Katchamaporn, et al., 2007) ได้ศึกษาระดับความสุขและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน จังหวัดขอนแก่น พบว่า นักเรียนที่มีระดับชั้นแตกต่างกัน มีความสุขไม่แตกต่างกัน

2.3 ที่มีความพึงพอใจของรายรับที่ได้จากครอบครัวต่างกันมีความสุขในการเรียนแตกต่างกัน จึงสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยาที่มีความพึงพอใจของรายรับที่ได้จากครอบครัวต่างกันมีความสุขในการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยกลุ่มประชากรนักเรียนโดยรวมที่มีความพึงพอใจของรายรับที่ได้จากครอบครัวต่างกันมีความสุขในการเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$) เมื่อพิจารณาความสุขในการเรียนโดยรวม ตามความพึงพอใจของรายรับที่ได้จากครอบครัวโดย เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย พบว่า กลุ่มนักเรียนที่มีพอใช้ง่ายและเหลือเก็บ มีความสุขในการเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$) รองลงมา คือกลุ่มนักเรียนที่พอใช้ง่ายแต่ไม่เหลือเก็บ มีความสุขในการเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$) ตามลำดับ ซึ่งผู้วิจัยพิจารณาว่า หากรายรับที่ได้จากครอบครัวเกิดความไม่เพียงพอ จะส่งผลให้ไม่สามารถจัดหาอุปกรณ์การเรียนที่จำเป็นได้อย่างพอเพียงและขาดความพึงพอใจในชีวิต ส่งผลทำให้ความสุขในการเรียนลดลง สอดคล้องกับแนวคิดของ Estela M. Rojas (Rojas, 1992) กล่าวว่า การได้ในเรื่องที่ต้องการและความพึงพอใจในชีวิตเป็นองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความสุขจากข้อคำถามในปัจจัยด้านข้อมูลส่วนตัว เกี่ยวกับความพอเพียงของรายรับที่ได้จากครอบครัว นักเรียนส่วนใหญ่มีเงินพอใช้ง่ายและเหลือเก็บ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$) แสดงให้เห็นถึงการที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยพะเยามีความสนใจในกิจกรรมทางการเรียนนอกเหนือจากการเรียนปกติที่ค่อนข้างมาก ซึ่งกิจกรรมบางอย่าง เช่น การวาดรูป จำเป็นที่จะต้องใช้อุปกรณ์เพิ่มเติม ซึ่งย่อมต้องมีค่าใช้จ่าย โดยจากผลการศึกษา จะเห็นว่านักเรียนที่มีความพอเพียงของรายรับที่ได้รับจากครอบครัวมากที่สุด คือกลุ่มนักเรียนที่มีรายรับพอใช้ง่ายและเหลือเก็บ ก็มีความสุขในการเรียนมากที่สุด จากนั้นนักเรียนที่มีความพอเพียงของ รายรับที่ได้รับจากครอบครัวน้อยลงมาก็จะมีความสุขในการเรียนน้อยลงตามลำดับสอดคล้องกับงานวิจัยของ (Sriplang, 2015) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสุขของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียน แห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร พบว่า การมีรายรับแบบพอใช้ง่ายและเหลือเก็บมีอิทธิพลต่อความสุขของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความสุขในการเรียนแตกต่างกัน จึงสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตแห่งหนึ่งในภาคเหนือที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความสุขในการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยกลุ่มประชากรนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความสุขในการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$) เมื่อพิจารณาความสุขในการเรียนโดยรวม ตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดย เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย พบว่า กลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.51 - 4.00 มีความสุขในการเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$) รองลงมา คือกลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยกว่า 2.51 มีความสุขในการเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$) กลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน น้อยกว่า 3.01 - 3.50 มีความสุขในการเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.52$) ตามลำดับ ซึ่งผู้วิจัยพิจารณาว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความสุขในการเรียนโดยตรง นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากก็จะมี ความพึงพอใจในตนเองมากและมีความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเองมากด้วยเช่นกัน ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความสุขในการเรียนมากขึ้นตามไปด้วย สอดคล้องกับแนวคิดองค์ประกอบในการเรียนของ (Christopher, John, Angeles, & Chris, 2007) ที่กล่าวว่า ความภาคภูมิใจและความพึงพอใจในตนเอง ส่งผลต่อความสุขในการเรียน จากผลจะเห็นได้ว่าในกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนลดลงมา ความสุขในการเรียนก็จะลดลงด้วยตามลำดับ เนื่องจากนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำ จะมีความพึงพอใจในตนเองต่ำ และไม่มี ความภาคภูมิใจในตนเอง อีกทั้งเมื่อโดนเปรียบเทียบกับอาจเกิดความรู้สึกด้อยกว่าผู้อื่น ส่งผลให้รู้สึกไม่มีความสุขในการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ (Chollawit,

2014) ได้ศึกษาการวิเคราะห์แบบการเรียนความสุขในการเรียน และทักษะการเรียนรู้เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาพบว่าเกรดเฉลี่ยสะสมมีผลต่อความสุขในการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ทางโรงเรียนจึงควรจัดกิจกรรมทางวิชาการเพิ่มเติม เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้เร้าความสนใจและความอยากเรียนรู้ของนักเรียนโดยไม่ควรมัวแต่เนื้อหาที่อัดแน่นจนเกินไป ควรเน้นที่ความน่าสนใจและความสนุกสนาน แต่ก็ยังจำเป็นต้องแผ่กระจายไว้ เช่น การแสดงที่เป็นต่างประเทศ การจัดชุมนุมสำหรับให้ทดลองทางด้านวิทยาศาสตร์ได้ หรือเพิ่มหนังสือความรู้ที่อ่านง่ายไว้ตามจุดต่างๆ

2. จากผลการศึกษา พบว่า นักเรียนที่มีรายรับพอใช้จ่ายและเหลือเก็บมีความสุขในการเรียนโดยรวมสูงกว่านักเรียนที่ไม่พอใช้จ่าย ทางโรงเรียนจึงควรสนับสนุนทางการเงินแก่นักเรียน เช่น มอบทุนการศึกษาแก่นักเรียนที่มีผลการเรียนดีแต่ขาดแคลนทุนทรัพย์ และจัดการแข่งขันทางด้านวิชาการเพื่อมอบรางวัลเป็นทุนการศึกษาแก่ผู้ชนะการแข่งขันสนับสนุนทางด้านค่าใช้จ่าย อีกทั้งยังเป็นการกระตุ้นให้เกิดความกระตือรือร้นในการเรียนนอก จากนั้นโรงเรียนยังควรเพิ่มหรือส่งเสริมกิจกรรมสร้างอาชีพออกบูทขายสินค้าทุกวันพฤหัสบดีคาบชุมนุมให้นักเรียน เช่น ส่งเสริมการทำงานฝีมือหัตถกรรม คหกรรมด้านขนมเบเกอรี่และอาหาร การรับวาดรูปด้วยเทคนิคต่าง ๆ และอื่นๆ ก็จะช่วยให้นักเรียนสามารถหารายได้โดยใช้ความสามารถใช้ความรู้ความสามารถที่ตนมี

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในตัวแปรต้น อื่น ๆ ที่อาจมีความสัมพันธ์และส่งผลต่อความสุขในการเรียนให้ครอบคลุมในอีกหลาย ๆ ด้าน เช่น แผนการเรียน สถานภาพทางครอบครัว และความฉลาดทางอารมณ์ เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในกลุ่มตัวอย่างบริบทอื่น ๆ เช่น นักเรียนในโรงเรียนอื่น หรือนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย เพื่อให้ได้บริบทที่แตกต่างกันมากขึ้นในการเปรียบเทียบความสุขในการเรียน

3. ควรมีการใช้เครื่องมือวิจัยให้หลากหลายมากขึ้น เช่น การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง การสังเกต และอื่นๆ

References

- Best, J. W. (1977). *Research in Education*. 3rd ed. Englewood Cliffs. New Jersey: Prentice Hall, Inc.
- Boonsue, K. (1997). "Happy learning". *Journal of Education*, 26(1), 7-22 (In Thai).
- Chollawit, K. (2014). Analysis of the Learning Happiness Model and Learning Skills for Secondary School Students. In *Master's thesis*. Bangkok: Chulalongkorn University (In Thai).
- Christopher, P., John, F., Angeles, G., & Chris, M. (2007). General risk factors for dementia: A systematic evidence review. *Alzheimer's & Dementia*, 3, 341-347.
- Katchamaporn, W., Dongsang, K., Somsap, K., Matisungnoen, T., Areejitranusorn, T., Kuhiranyirat, P., & Maskasem, S. (2007). Levels of happiness and related factors of high school

-
- students at Khon Kaen Wittayon School, Khon Kaen Province. *Academic year 2006. Srinakarin Vejsarn*, 22(3), 254-260 (In Thai).
- Likert, R. (1932). A technique for the measurement of attitudes. *Archives of psychology*, 22(140), 1-55.
- Office of the Basic Education Commission. (2008). *asic Education Core Curriculum, B.E. 2551*. Bangkok: Thai Co-operative Association (In Thai).
- Office of the National Education Commission. (1997). *Theory of Learning for Aesthetic Development and Characteristics in Art, Music, and Sports*. Bangkok: Office of the National Education Commission (In Thai).
- Rattanapaichit, N. (2015). *Factors Influencing the Happiness of Adolescents in Upper Secondary Schools in the Upper Southern Region of Thailand. Doctoral dissertation, Faculty of Social Sciences*. Ramkhamhaeng University (In Thai).
- Rojas, M. E. (1992). Enhancing the Learning of Probability Through Developing Students' Skill in Reading and Writing. Dissertation Abstract International 52 – 05A.
- Sriplang, K. (2015). Factors Influencing the Happiness of High School Students in a School in Bangkok. In *Master's thesis (Social Administration and Development), Faculty of Social Sciences*. Kasetsart University (In Thai).
- Wadnim, C. (2010). Factors related to happiness of single women in Bangkok. In *Master's Thesis, Srinakharinwirot University*.